

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

75 Collectae non ad personarum numerum, sed ad cujusque patrimonii
quantitatem fieri debent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

71 Ecclesiæ ꝑ autem, quæ sunt juris patronatus unius familiæ, vel personæ, deficientibus redditibus, quibus possint à rectoribus restaurari; quaeritur, an patroni in solidum, vel pro certa parte, ad earum restorationem teneantur, & tenet Lambert. clarum esse, quòd non, quia ex prima fundatione, constructione, & dotatione acquisitum est jus patronatus, ut c. nobis, de jure patr. Fecit enim, quòd debuit, & habuit, quòd à jure inductum est, scilicet jus patronatus, nec ad aliud tenetur, ut inquit Lambert. de jure patr. lib. 3. art. 2. qu. 7. princip. num. 5. sacrum tamen concilium Trid decrevit parochiales ecclesias, etiam si juris patronatus sint, refici, & instaurari ex fructibus, & proventibus quibuscunque ad eandem ecclesias quomodocunque pertinentibus, qui si sufficientes non fuerint, patronos, & alios, qui fructus aliquos ex dictis ecclesiis provenientes percipiunt, aut in illorum defectum parochianos omnibus remediis opportunis cogi mandavit, omnia appellatione, exemptione, & contradictione remota. ut in c. 7. §. Parochiales verò siff. 21.

72 Patronus autem ꝑ parochianis, quòd ex dotatione fundatione, & constitutione jus patronatus, ac illius fructus, qui in presentatione consistunt, acquisivit. c. consultationibus de jure patron. & Lambert. eo. tit. lib. 1. par. 1. art. 9. qu. 8. princip. nu. 12. ultra honorantias primi loci, quo in sessionibus, & processionibus gaudet, & quòd præ aliis honoretur. dict. cap. nobis. §. fin. de jure patr. & Lambert. 1. quæst. princ. lib. 3. n. 9. to. & 11. eod. tit. tenetur ad restorationem concurrere.

Pluries enim quaeri solet in novæ parochialis ecclesiæ constructione, vel amplia-

tione, aut restoratione, an per capita personarum, vel capita domorum, seu per solidum, & libram impensa sit dividenda, & quòd per capita onus impensæ distribui debeat, dicendum videtur, quia, cum ecclesia omnibus æqualiter inferviat, & non sit acceptio personarum, ea nec quemquam. circa med. de consecr. dist. 4. nec minorem locum in ea teneat pauper, quàm dives; sed æqualiter possideant, tam rusticus, quàm nobilis, ita, & æqualiter concurrere debent. Bal. in l. omnium C. de vect. Et omnis aliis, quæ adduci possent, puto, quòd, non per capita hominũ, nec per capita domorum, sed, quòd ꝑ ad solidum, & libram ædificationes, & restorationes parochialium ecclesiarum, ubi ex redditibus ecclesiasticis fieri non possunt, sint faciendæ. Cum enim ædificationes, & restorationes ecclesiarum parochialium fiant ad publicam utilitatem, & ad publicum usum omnium consecrentur Bar. in l. sacrilegi, nu. 2. ff. ad l. Iuliam pecul. ad constructionem operis publici incolæ pro rata sui æstimi conferre debent. l. omnes provinciarum & ibi Salic. C. de oper. publ. facien. l. propter. & ibi Bal. n. 12. C. qui bon. ced. poss.

74 Hæc autem, ꝑ onera extraordinaria, quæ pro necessitate, & utilitate publicæ inducuntur, ordinariis, & merè realibus æquiparantur. l. omnes omnino. C. de annon. & tribut. lib. 10. l. munera. C. de muner. patr. eodem lib. & Oschaf. decis. 95. numer. 44. ideo pauperes, ꝑ & divites secundum quantitatem patrimonij, non secundum numerum personarum collectas pati debent. l. ubi gloss. in verb. inopes, & ibi Bar. nu. 8. C. de apoc. publ. lib. 10. idem Bar. in l. 4. §. actor. ff. de re. judic. Afflict. super constic. Neap. de contum.

Vniuersit. numer. 9. cum alijs supra allegatis.

Præmissa etiam procedunt, ubicunque parochiales ecclesiæ nullos redditus, vel adeo tenues habent, ut parochi certa annua, vel menstrua pecuniæ summa à parochianis conducantur, quia collectæ pari modo per solidum, & libram juxta

76 † cuiusque patrimonij, & illius allibrationis quantitatem, sunt imponendæ. Cum enim eadem ratio militet, idè jus statui debet. *l. illud ff. ad l. Aquil. Crav. cons. 183. n. 3.*

77 Maxima † autem oriretur injustitia, si in dictis casibus per capita hominum, vel capita domorum collectæ essent persolvendæ, quia ut plurimum pauperes nihil possidentes, & ex eorum labore, & industria tantum viventes, sunt prole onusti, ita quod si per capita hominum, pauperum, qui numero multi sunt, in majori pecuniarum summa concurrere cogentur, & gravius onus sustinerent, quam ditiores: si

78 verò per capita domorum, tantum miserabiles persolverent, quantum divites, & opulenti; & tamen pauperes, quorum nota est paupertas, ut hi, qui diem laborant pro victu quærendo, nihil conferre debent, ut inquit bald. *in l. etiã n. 28. C. exerc. rei jud.* Inter pauperes enim, & divites etiam rusticos, maxima habetur differentia. Divites enim sunt de Consilio, administrant bona communia, habent inter se officia, prærogativas, honorantias; ditiores baldachinum ferunt, habent particulares sepulturas, & sedilia in decentioribus locis ecclesiæ: & pauperes verò stant in locis à choro remotioribus, sepeliuntur in cœmeterio extra ecclesiam, & non participant de honoribus, quibus divites gaudent. In distributione candelarum quæ singulis annis fit in solemnitate festivitatis Purificationis

B. Mariæ, divitibus majores distribuuntur, & ideò, qui honoribus, & commoditatibus præcellunt, congruum est, ut majori gravamine onerentur, argum. text. *in l. secundum naturam, ff. de regul. juris, & cap. qui sentit, eod. tit. in 6.*

79 Magnates verò † ac locorum primates, quò cæteris potestate præminent, ac dignitate præfulgent, eò in divitiarum operum sumptibus ad pauperum subiectorum levamen largiores, ac munificentiores esse debent, illi enim inter cætera, variis gaudet honoribus, à subditis tanquam Reipublicæ columina venerantur, ad eorum nutum populus univèrsus obtemperat. Et sicut etiam ad ipsorum habitationem decentiores ac honoratiores civitatis ædes assignantur, ita & in templis, & ecclesiis, ubi ad divina peragenda convenitur, supremas in populo sedes non ipsi solum sed & tota illorum familia obtinet. † At hic haud prætermittam, quod alicubi non satis laude dignum fieri solet. Ubi locorum domini, & qui nobilitate, aut magistratus honore præcellunt sedes sibi in ipso Ecclesiæ choro habere prætendunt, easque nulla loci, qui Dei sacerdotibus rem divinam facientibus tantum dicatus est, ratione habita, ibi constituere non dubitant, antiquorum Imperatorum vestigia, minimè, ut æquum esset, æmulantes. Theodosius enim (ut alios memorandæ pietatis, ac sanctitatis taceam) Junior Imperator templum ingressus sacra altaria manerum tantum offerendorum gratia accedebat, quibus oblati, ad extimum communeque atrium mox se recipiebat, ut testat. Baron. *in lib. ann. Eccles. tom. 5. ann. 413. pag. 158. in fin.*

Finis Secundæ Partis.